

REPUBLIKA E KOSOVËS - REPUBLIKA KOSOVO - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
USTAVNI SUD
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, dana 23. septembar 2024. godine
Br. Ref.: RK 2529/24

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI111/24

Podnosilac

Shpend Berisha

**Ocena ustavnosti rešenja Rev. br.521/23 Vrhovnog suda Kosova, od 15. decembra
2023. godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Gresa Caka-Nimani, predsednica
Bajram Ljatifi, zamenik predsednika
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, sutkinja
Safet Hoxha, sudija
Radomir Laban, sudija
Remzije Istrefi-Peci, sutkinja
Nexhmi Rexhepi, sudija
Enver Peci, sudija i
Jeton Bytyqi, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podneo Shpend Berisha sa mestom stanovanja u opštini Vučitrn (u daljem tekstu: podnosilac zahteva), koga zastupa Armend Krasniqi, advokat u opštini Priština.

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva osporava ustavnost rešenja [Rev. br.521/23] Vrhovnog suda Republike Kosovo, od 15. decembra 2023. godine (u daljem tekstu: Vrhovni Sud) u vezi sa presudom [Ac. br.417/19] Apelacionog suda Republike Kosova, od 23. decembra 2022. godine (u daljem tekstu: Apelacioni sud) kao i presudom [C. br. 3444/12] Osnovnog suda u Prištini, Opšti departman, Građanski odsek, od 21. septembra 2018. godine (u daljem tekstu: Osnovni sud).
3. Podnosilac zahteva je osporeno rešenje primio dana 25. januara 2024. godine.

Predmetna stvar

4. Predmetna stvar zahteva je ocena ustavnosti osporenog rešenja Vrhovnog suda, kojim je, po navodima podnosioca zahteva, došlo do povrede njegovih prava i osnovnih sloboda koja su zagantovana članovima 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] i 32. [Pravo na pravno sredstvo] Ustava Republike Kosova (u daljem tekstu: Ustav) u vezi sa članovima 6. (Pravo na pravično suđenje) i 13. (Pravo na delotvoran pravni lek) Evropske konvencije o ljudskim pravima (u daljem tekstu: EKLJP).
5. Podnosilac zahteva traži od suda da se njegov identitet ne otkrije, ali nije dao nikakvo obrazloženje u vezi sa tim zahtevom.

Pravni osnov

6. Zahtev je zasnovan na stavovima 1 i 7 člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, članovima 22. (Procesuiranje podnesaka) i 47. (Individualni zahtevi) Zakona br. 03/L-121 o Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 25. (Podnošenje zahteva i odgovora) Poslovnika o radu br. 01/2023 Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik o radu).

Postupak pred Ustavnim sudom

7. Dana 10. maja 2024. godine, podnosilac zahteva je podneo svoj zahtev pred Ustavnim sudom Republike Kosova (u daljem tekstu: Sud).
8. Dana 22. maja 2024. godine, predsednica Suda je odlukom [br. Gjr. KI111/24] imenovala sudiju Jetona Bytyqija za sudiju izvestioca i odlukom [br.KSH.KI111/24] imenovala je Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Bajram Ljatifi (predsedavajući), Remzije Istrefi-Peci i Nexhmi Rexhepi (članovi).
9. Dana 29. maja 2024. godine, Sud je obavestio zastupnika podnosioca zahteva u vezi sa registracijom zahteva. Istog dana, Sud je obavestio i Vrhovni sud o registraciji zahteva i poslao je kopiju iste.
10. Dana 29. maja 2024. godine, Sud je takođe obavestio i Osnovni sud o registraciji zahteva i zatražio od istog da podnese povratnicu koja bi potvrdila kada je podnosilac zahteva primio osporeno rešenje.
11. Dana 31. maja 2024. godine, Sud je primio od strane Osnovnog suda povratnicu koja je zatražena dana 29. maja 2024. godine.
12. Dana 6. juna 2024. godine, Sud je zatražio od Osnovnog suda povratnicu koja bi potvrdila kada je podnosilac zahteva primio presudu [Ac. br. 417/19] Apelacionog suda od 23. decembra 2022. godine.

13. Dana 13. juna 2024. godine, Sud je primio od strane Osnovnog suda povratnicu koja je zatražena dana 6. juna 2024. godine.
14. Dana 4. septembra 2024. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i jednoglasno je preporučilo sudu neprihvatljivost zahteva.

Pregled činjenica

15. Dana 27. oktobra 2012. godine, podnosilac zahteva i lica M.B. i A.B., bili su umešani u saobraćajnu nesreću koja se dogodila na regionalnom putu Zrze-Orahovac, u kom slučaju su potonji zadobili telesne povrede. Nesreću je izazvalo vozilo koje je osigurano kod osiguravajućeg društva „Elsig“ A. D. (u daljem tekstu: „Elsig“).
16. Dana 31. decembra 2012. godine podnosilac zahteva i ostali oštećeni su podneli tužbu pred Osnovnim sudom protiv „Elsiga“ tražeći naknadu štete zbog povreda koje su zadobili u navedenoj nesreći.
17. Dana 7. septembra 2018. godine, podnosilac zahteva i drugi oštećeni su precizirali svoj tužbeni zahtev, u kom slučaju je podnosilac zahteva tražio ukupan iznos od sedam hiljada i sto (7.100,00) evra, na ime naknade materijalne i nematerijalne štete, medicinskih kao i drugih troškova.
18. Dana 21. septembra 2018. godine Osnovni sud je u presudi [C. br.3444/12], delimično usvojio tužbeni zahtev podnosioca zahteva i drugih oštećenih lica, gde je obavezao „Elsig“ da podnosiocu zahteva isplati iznos od četiri hiljade i šeststo sedamdeset pet (4.675,00) evra, na ime materijalne i nematerijalne štete, kao i troškove postupka.
19. Protiv navedene presude „Elsig“ je uložio žalbu pred Apelacionim sudom, u kojoj je osporio iznose naknade koje je odredio Osnovni sud.
20. Dana 23. decembra 2022. godine Apelacioni sud je u presudi [AC. br.417/19] usvojio kao delimično osnovanu tužbu „Elsiga“ delimično izmenivši pomenutu presudu Osnovnog suda u vezi sa materijalnom i nematerijalnom štetom, uključujući deo podnosioca zahteva i to umanjnjem ukupnog iznosa za materijalnu i nematerijalnu štetu za podnosioca zahteva na dve hiljade osamsto (2.800,00) evra.
21. Dana 17. januara 2023. godine, advokat podnosioca zahteva primio je gore pomenutu presudu [AC.br.417/19] Apelacionog suda, od 23. decembra 2022. godine.
22. Dana 16. juna 2023. godine, protiv gore navedene presude Apelacionog suda, podnosilac zahteva i drugi oštećeni su poštom podneli reviziju pred Vrhovnim sudom, koju je ovaj primio dana 26. juna 2023. godine, u kojoj su naveli pogrešnu primenu materijalnog prava kao i pogrešno i nepotpuno utvrđivanje činjeničnog stanja, sa predlogom za preinačenje presuda nižestepenih sudova u pogledu visine i naknade štete. „Elsig“ je dostavio odgovor na reviziju u kojem je tražio da se ista odbije kao neosnovana.
23. Dana 15. decembra 2023. godine, Vrhovni sud je rešenjem [Rev. br.521/23] odbacio kao neblagovremenu reviziju koja je podneta od strane podnosioca zahteva i drugih oštećenih, sa obrazloženjem da je presuda Apelacionog suda primljena od strane advokata podnosioca zahteva 17. januara 2023. godine, dok je revizija podneta poštom dana 16. juna 2023. godine i primljena u Vrhovni sud dana 26. juna 2023. godine. Shodno tome, Vrhovni sud je utvrdio da je istekao rok od trideset (30) dana za podnošenje revizije iz stava 1. člana 221. (bez naslova) Zakona o parničnom postupku (u daljem tekstu: ZPP).

Navodi podnosioca zahteva

24. Podnosilac zahteva pred sudom tvrdi da je rešenje [Rev. br.521/2023] Vrhovnog suda, od 15. decembra 2023. godine doneto uz povredu njegovih prava i osnovnih sloboda koje su zagarantovane u članovima 31. i 32. Ustava, i članovima 6. i 13. EKLJP-a.
25. Podnosilac zahteva tvrdi da je Vrhovni sud pogrešno izračunao rok za podnošenje revizije protiv presude [Ac. br.417/19] Apelacionog suda. To je zato što je, prema njegovim rečima, presuda Apelacionog suda prvobitno greškom dostavljena drugom advokatu „[...] umesto da se pošalje kod adv. Armenda Krasniqija, poslata je kod adv. [N.M], koji je [...], nakon protoka određenog vremena, dopisom obavestio Osnovni sud [...] da je greškom primio presudu C.br.3444/12 Osnovnog suda [...], i da je istu vratio [Osnovnom] sudu, da je pošalje stranci i advokatu.“
26. Prema njegovim navodima: „Vrhovni sud se uopšte nije bavio razmatranjem činjenice ko je i kada primio presudu Ae.m.417119 Apelacionog suda u Prištini, od 23.12.2022. godine, i uopšte nije ni pogledao podnesak advokata [N.M.]“, kršeći tako, prema njegovim rečima, član 32. Ustava prema kome svako ima pravo da koristi pravne lekove protiv sudskih i administrativnih odluka kojima se uskraćuju njegova prava ili interesi, na način koji je propisan zakonom.
27. Stoga, podnosilac zahteva traži da „[...] podneti zahtev smatrate prihvatljivim i zakonom zasnovanim, jer se nijedan od Sudova nije zasnovao na dokumentaciju/dokaze, sudsko-medicinska veštačenja kojima su konstatovane telesne povrede koje su tužioci zadobili kao posledica saobraćajne nesreće od 27.10. 2012. godine, a koji se nalaze u spisima predmeta iz kojih bi se dokazalo da su tužioci krajnje oštećeni, presudom Apelacionog suda [...], a da ovaj sud nije doneo nikakvo drugo sudsko-medicinsko veštačenje, kako bi našao osnov za umanjnja presuđenih iznosa, koje je smanjeno za oko 50%.

Relevantne Ustavne i Zakonske odredbe

Ustav Republike Kosova

Član 31

[Pravo na pravično i nepristrasno suđenje]

1. Svakome se garantuje jednaka zaštita prava pred sudom, ostalim državnim organima i nosiocima javnih nadležnosti.
2. Svako ima pravo na javno, nepristrasno i pravično razmatranje odluka o pravima i obavezama ili za bilo koje krivično gonjenje koje je pokrenuto protiv njega/nje, u razumnom roku, od strane nezavisnog i nepristrasnog, zakonom ustanovljenog, suda.
[...]

Član 32

[Pravo na pravno sredstvo]

Svako lice ima pravo da koristi pravna sredstva na sudske i administrativne odluke, koje uskraćuju njena/njegova prava ili interese, na zakonom propisan način.

Evropska Konvencija o Ljudskim Pravima

Član 6

(Pravo na pravično suđenje)

1. Prilikom utvrđivanja građanskih prava i obaveza ili osnovanosti bilo kakve krivične optužbe protiv njega, svako ima pravo na pravično suđenje i javnu raspravu u razumnom roku pred nezavisnim i nepristrasnim, zakonom ustanovljenim sudom. Presuda se izriče javno, ali se novinari i javnost mogu isključiti s čitavog ili jednog dela suđenja u interesu morala, javnog reda ili nacionalne sigurnosti u demokratskom društvu, kada to nalažu interesi maloletnika ili zaštite privatnog života strana u sporu, ili kada to sud smatra izričito neophodnim zato što bi u posebnim okolnostima publicitet mogao naneti štetu interesima pravde.

[...]

Član 13 (Pravo na delotvoran pravni lek)

“Svako čija su prava i slobode, priznata ovom konvencijom, narušena ima pravo na pravni lek pred nacionalnim vlastima, čak i onda kada su povredu ovih prava i sloboda učinile osobe u vršenju svoje službene dužnosti”

Zakon br. 03/L-006 o parničnom postupku

Revizija Član 211

211.1 Protiv presude drugostepenog suda, stranke mogu da podnesu reviziju u roku od trideset (30) dana od dana kada im je uručena presuda.

[...]

Ocena prihvatljivosti zahteva

28. Sud prvo razmatra da li je zahtev ispunio uslove prihvatljivosti koji su utvrđeni Ustavom, predviđeni Zakonom i dalje precizirani Poslovníkom o radu. S tim u vezi, Sud se poziva na stavove 1 i 7 člana 113 [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava kojima je utvrđeno:

„1. Ustavni sud odlučuje samo u slučajevima koje su ovlašćene strane podnele sudu na zakonit način.

[...]

7. Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom“.

29. Sud u nastavku razmatra da li je podnosilac zahteva ispunio uslove o prihvatljivosti kako je to i propisano u Zakonu. S tim u vezi, Sud se poziva na članove 47. (Individualni zahtevi), 48. (Tačnost podneska) i 49. (Rokovi) Zakona, koji propisuju:

Član 47 (Individualni zahtevi)

“1. Svaka osoba ima pravo da od Ustavnog suda zatraži pravnu zaštitu ukoliko smatra da njena Ustavom zagarantovana prava i slobode krši neki javni organ.

2. Osoba može da podnese pomenuti podnesak samo nakon što su iscrpljena sva ostala zakonom određena pravna sredstva “.

Član 48
(Tačnost podneska)

" Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori ".

Član 49
(Rokovi)

Podnesak se podnosi u roku od 4 meseci. Rok počinje od dana kada je podnosilac primio sudsku odluku [...]".

30. U vezi sa ispunjenjem gore navedenih kriterijuma, Sud prvenstveno ocenjuje da je podnosilac zahteva ovlašćena strana, koja osporava akt nekog javnog organa, odnosno rešenje [Rev. br.521/23] Vrhovnog suda, od 15. decembra 2023. godine, i zahtev je podneo unutar roka nakon što je iscrpeo sva pravna sredstva koja su propisana zakonom. Takođe, podnosilac zahteva je pojasnio koja to prava i ustavne slobode on smatra da su mu povređena.
31. Pored toga, Sud razmatra da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti koji su propisani u pravilu 34. (Kriterijum o prihvatljivosti), odnosno potpravilo (2) pravila 34. Poslovnika o radu, koje propisuje:

„Sud može smatrati zahtev neprihvatljivim ako je zahtev očigledno neosnovan kada podnosilac/teljka zahteva nije dovoljno dokazao/la i potkrepio/la svoju tvrdnju“.

32. Sud prvenstveno naglašava da gore navedeno pravilo, zasnovano na sudskoj praksi Evropskog suda za ljudska prava (u daljem tekstu: ESLJP) i sudskoj praksi Suda, omogućava poslednje pomenutom da proglasi zahteve neprihvatljivim iz razloga koji se odnose na meritum slučaja. Tačnije, na osnovu ovog pravila, Sud može da proglasi zahtev neprihvatljivim na osnovu i nakon ocene njegovog merituma, odnosno ako isti smatra da je sadržaj zahteva očigledno neosnovan na ustavnim osnovama, kao što je propisano u stavu (2) pravila 34. Poslovnika o radu. Na osnovu sudske prakse ESLJP-a, ali i Suda, zahtev se može proglasiti neprihvatljivim kao „očigledno neosnovan“ u celini ili samo u odnosu na određeni navod koji zahtev može sadržati. S tim u vezi, na osnovu sudske prakse ESLJP-a, mogu svrstati u četiri različite grupe: (i) navodi koji se kvalifikuju kao navodi „četvrtog stepena“; (ii) navodi koje karakteriše „jasno ili očigledno odsustvo povrede“; (iii) „nepotkrepljeni ili neobrazloženi“ navodi; i na kraju, (iv) „konfuzni i nejasni“ navodi (vidi slučajeve ESLJP-a, [Kemmachev protiv Francuske](#), br. 17621/91, presuda od 24. novembra 1994. godine, stav 44; [Trofimchuk protiv Ukrajine](#), br. 4241/03, odluka od 31. maja 2005. godine, stav 55; [Mentzen protiv Letonije](#), predstavka br. 71074/01, [Baillard protiv Francuske](#), br. 6032/04, odluka od 25. septembra 2008. godine, i slučajeve Suda [KIO4/21](#), podnosilac zahteva *Nexhmije Makolli*, rešenje o neprihvatljivosti od 13. aprila 2021. godine, stav 26; [KIO7/21](#), podnosilac zahteva *Ramiz Hoti*, rešenje o neprihvatljivosti od 21. oktobra 2021. godine, stav 53; i [KIO5/23](#) podnosilac zahteva *Branislav Gajin*, rešenje o neprihvatljivosti od 17. januara 2024. godine, stav 51).
33. U kontekstu ocene prihvatljivosti zahteva, odnosno prilikom ocene da li je isti očigledno neosnovan po ustavnim osnovama, Sud će prvo podsetiti na suštinu slučaja koji se tiče ovog zahteva kao i relevantne navode podnosioca zahteva, pri čijoj oceni će Sud primeniti standarde sudske prakse ESLJP-a, u saglasnosti sa kojom je, na osnovu člana 53. [Tumačenje odredbi ljudskih prava] Ustava, dužan da tumači osnovna prava i slobode zagwarantovane Ustavom.

34. Na osnovu spisa predmeta, proizilazi da su podnosilac zahteva i još nekoliko osoba sa svojim vozilom bili uključeni u saobraćajnoj nesreći koju je izazvalo vozilo osigurano u „Elsig“, kojom prilikom su isti zadobili telesne povrede. Kao rezultat toga, podnosilac zahteva i druga lica podneli su tužbu pred Osnovnim sudom protiv „Elsiga“ tražeći naknadu štete koju su pretrpeli kao posledica nesreće. Osnovni sud je delimično usvojio tužbeni zahtev podnosioca zahteva i drugih oštećenih, gde je obavezao „Elsig“ da podnosiocu zahteva isplati iznos od četiri hiljade šest stotina sedamdeset pet (4.675,00) evra, na ime materijalne i nematerijalne štete, kao i troškove postupka. Međutim, postupajući po žalbi „Elsiga“, Apelacioni sud je smanjio iznos koji je Osnovni sud dosudio podnosiocu zahteva na dve hiljade osamsto (2.800,00) evra. Advokat podnosioca zahteva je dana 17. januara 2023. godine primio gore pomenutu presudu [AC. br.417/19] Apelacionog suda od 23. decembra 2022. godine. Dana 16. juna 2023. godine, protiv navedene presude Apelacionog suda, podnosilac zahteva i ostali oštećeni su preko pošte podneli reviziju Vrhovnom sudu, koju je docnji primio 26. juna 2023. godine. Dana 15. decembra 2023. godine, Vrhovni sud je odbacio kao neblagovremenu reviziju podnosioca zahteva i drugih oštećenih, budući da je po oceni Vrhovnog suda presudu Apelacionog suda primio advokat podnosioca zahteva dana 17. januara 2023. godine, dok je revizija podneta putem pošte dana 16. juna 2023. godine i koja je primljena od strane Vrhovnog suda 26. juna 2023. godine. Shodno tome, Vrhovni sud je utvrdio da je u ovom slučaju istekao rok od trideset (30) dana za podnošenje revizije.
35. Podnosilac zahteva u vezi sa osporenim rešenjem tvrdi da je Vrhovni sud pogrešno izračunao rok za podnošenje revizije protiv presude [Ac. br.417/19] Apelacionog suda. Ovo zbog toga što je, prema njegovim rečima, presuda Apelacionog suda prvobitno greškom uručena drugom advokatu. Umesto da bude poslata advokatu Armendu Krasniqiju, bila je poslata advokatu N.M. koji je potom istu vratio Osnovnom sudu. Stoga, on tvrdi da mu je Vrhovni sud, donetom odlukom da je revizija podneta neblagovremeno, povredio pravo na korišćenje pravnih lekova protiv presude Apelacionog suda, u suprotnosti sa članovima 31. i 32. Ustava i članovima 6. i 13. EKLJP-a i kao rezultat toga, nisu razmotrene njegove tvrdnje u smislu dokaza i veštačenja koji su utvrdili njegove telesne povrede i nalaze Apelacionog suda.
36. Sud ponovo naglašava da član 32. [Pravo na pravno sredstvo] Ustava, u vezi sa članom 13. EKLJP-a garantuje pravo na korišćenje pravnog sredstva protiv sudskih i administrativnih odluka koje uskraćuju prava koja su garantovana na način propisan zakonom; (ii) pravo na delotvorna pravna sredstva ukoliko se utvrdi da je neko pravo bilo povređeno; i (iii) pravo na efektivno rešenje ukoliko je povređeno neko pravo koje je zagarantovano Ustavom i EKLJP-om (vidi, na analogan način, slučaj ESLJP-a, *Boyle i Rice protiv Ujedinjenog Kraljevstva*, br. 9659/82; 9658/82, presuda od 27. aprila 1998. godine, stav 52; i slučaj Suda *KI48/18*, podnosilac zahteva: *Arban Abrashi i Demokratski savez Kosova*, presuda od 23. januara 2019. godine, stav). Sud dalje naglašava da ovo pravo nije apsolutno, već može biti predmet ograničenja, posto po svojoj prirodi zahteva regulaciju od strane države, koja uživa slobodu procene u tom pogledu.
37. U ovom aspektu, Sud podseća da je Vrhovni sud odbacio reviziju podnosioca zahteva iz proceduralnih razloga, odnosno zato što je ista podneta van roka od trideset (30) dana utvrđenog zakonom. Ovo iz razloga što je presudu Apelacionog suda advokat podnosioca zahteva primio dana 17. januara 2023. godine, dok je revizija podneta u poštu dana 16. juna 2023. godine. S tim u vezi, Sud je takođe zatražio povratnicu od Osnovnog suda na osnovu koje proizilazi da je advokat podnosioca zahteva Armend Krasniqi primio presudu Apelacionog suda dana 17. januara 2023. godine.

38. U ovom kontekstu, Sud se poziva na stav 1 člana 211. ZPP-a, koji propisuje da stranke mogu podneti reviziju u roku od trideset (30) dana od dana kada im je uručena drugostepena presuda. Stoga, proizilazi da bez obzira da li je greškom uručena presuda Apelacionog suda advokatu N.M, ispada da je u stvari advokat podnosioca zahteva primio presudu Apelacionog suda i to 17. januara 2023. godine a od ovog datuma do 16. juna 2023. godine, kada je revizija Vrhovnom sudu podneta putem pošte, proteklo više od trideset (30) dana, koliko je i bio rok za podnošenje revizije pred Vrhovnim sudom. Samim tim, na osnovu navedenog proizilazi da je postupak pred Vrhovnim sudom vođen na osnovu proceduralnih uslova za razmatranje revizije, odnosno procesnih rokova koji su utvrđeni u ZPP-u.
39. S tim u vezi, ESLJP je naglasio da su pravila koja definišu proceduralne korake a koje je potrebno preduzeti i rokove koji se moraju poštovati u pogledu podnošenja žalbe osmišljeni da obezbede pravilno izvođenje pravde i usklađenost, posebno uz načelo pravne sigurnosti (vidi slučaj ESLJP-a [Ben Salah Adraqui i Dhaima protiv Španije](#), br. 45023/98, odluka od 27. aprila 2000. godine).
40. Sledstveno tome, Sud zaključuje da navodi podnosioca zahteva u vezi sa povredama članova 31. i 32. Ustava i članova 6. i 13. EKLJP-a kao posledica toga što je Vrhovni sud našao da je revizija protiv presude Apelacionog Suda bila podneta van zakonskog roka, navodi koji se karakterizuju „očiglednim ili evidentnim odsustvom povrede“, i samim tim su neprihvatljivi kao očigledno neosnovani po ustavnim osnovama, kako je propisano u članu 48. Zakona i pravilu 34. (2) Poslovnika o radu.

Zahtev za neotkrivanje identiteta

60. U vezi sa zahtevom za neotkrivanje identiteta, Sud primećuje da je podnosilac zahteva tražio zaštitu identiteta, ali nije obrazložio svoj zahtev.
41. S tim u vezi, Sud se poziva na stav 1 pravila 24. Poslovnika o radu, koji propisuje:
- „(1) U bilo koje vreme u toku postupka razmatranja individualnog zahteva iz stava 7. člana 113. Ustava pa do objavljivanja konačne odluke, stranke mogu tražiti da se njihov identitet ne objavljuje javno. Zahtev mora biti obrazložen.“*
42. Uzimajući u obzir okolnosti konkretnog slučaja, uključujući i činjenicu da podnosilac zahteva nije opravdao zahtev za neotkrivanje identiteta, na osnovu stava 1 pravila 24. Poslovnika o radu, Sud odbija zahtev podnosioca zahteva za ne otkrivanje njegovog identiteta u javnosti.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 113.1 i 113.7 Ustava, članovima 20, 47. i 48. Zakona i u skladu sa pravilima 24, 34. (2) i 48. (1) (b) Poslovnika o radu, dana 4. septembra 2024. godine, jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA ODBIJE zahtev za ne otkrivanje identiteta;
- III. DA DOSTAVI ovo rešenje stranama;
- IV. DA OBJAVI ovo rešenje u Službenom listu u skladu sa stavom 4 člana 20. Zakona;
- V. DA UTVRDI da ovo rešenje odluka stupa na snagu danom objavljivanja u Službenom listu Republike Kosova, u skladu sa stavom 5 člana 20. Zakona.

Sudija izvestilac

Jeton Bytyqi

Predsednica Ustavnog suda

Gresa Caka-Nimani